

ват коя ще разточи по-тънки и повече кори, като броят им достига до 40, 60, 90. И днес хорохоя от с. Нова махала, Николаевско оставят от тази баклава за Нова година. Увиват тавата с тензух и я закачат под стряхата на хладно.

В навечерието му жените и момичетата си къносват ръцете, задължително се изкъпват. “Жена, която не е изкъпана, не може да меси мекичета за байрама” (ж., 58 г., хорохоя, с. Хан Аспарухово, Старозагорско).

Сутринта стават рано. Жените месят и пържат мекици, които раздават за помен. Мъжете се събират на размудка.

Седмицата след Шекер байрам не се работи – не се пере, не се чисти, мъжете не подхващат тежка работа. Жената само готви и гледа децата.

Най-големият празник на мюсюлманската религия е *Курбан байрам*. Циганите/ ромите го наричат още Големия байрам. Празнува се 70 дни след Рамазан байрам и се свързва с ежегодното жертвоприношение. В деня преди празника, на който старозагорските хорохоя казват Намаза байрам, домакините правят мекици. Раздават се на комшиите за помен. В този ден момичетата и жените къносват ръцете си.

На празника не във всяка циганска/ ромска къща се коли животно. „Курбан” дава този, който чувства, че е съгрешил и чрез “обреченото” иска да измоли прошка. Той може да се нарече за здравето на член от семейството. Ако това е дете – на челото му се слага червена точка

Раздаване на мекици за Курбан байрам

от кръвта. При подготовката на „курбана“ ходжата обикаля по къщите и чете молитва, но ако липсва ходжа, неговите функции могат да се изпълняват и от жена, която „знае да чете Корана” (Марушиакова, Попов 1993: 177).

Животното се коли на място, където не се стъпва често и то от мъж, който знае необходимите за случая молитви. Част от месото се раздава сурово на близки и на комшии. От останалото се пече или готви и от него също се раздава. Отново се правят мекичета, и то от „чисти” жени (които не са в мензис), и се раздават на комшиите в махалата.